

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 13

Utgit 12 mars.

1917

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

5 mars.

av 5 mars,

hvorved i henhold til lov av 18 august 1914 og provisorisk anordning av 30 august 1916 fastsættes en maksimalpris for lodde av kr. 25,00 pr. kasse à 70 liter ved levering til fiskerne i fiskeværerne. Denne bestemmelse træder i kraft den 10 mars 1917.

Fra samme tid ophæves den av Statens Provianteringskommission den 30 mai 1916 fastsatte maksimalpris for lodde.

Salg til høiere pris end den fastsatte maksimalpris straffes efter nævnte lov av 18 august 1914, jfr. lov av 23 juni 1916, med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

5 mars.

av 5 mars,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 og provisorisk anordning av 30 august 1916 de av Røbslagernes Sammenlutning i prisliste pr. 10 februar 1917 for klasse 1 anførte priser med et tillæg av 15 % — femten procent — fastsættes som maksimalpriser gjældende fra og med 10 mars d. a. for alt detaljsalg av liner, forsyn og taugverk av russisk og italiensk hamp og av kokos.

Salg til høiere priser end de fastsatte minimalpriser straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder, lov av 18 august 1914, jfr. lov av 23 juni 1916 og provisorisk anordning av 30 august 1916.

5 mars.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 5 mars,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 og provisorisk anordning av 30 august 1916 de i prislite 6 B av december 1916 fra Norske Garn- og Nøtfabrikkers Forening anførte priser med efterfølgende tillæg fastsættes som maksimalpriser gjældende fra og med 10 mars d. a. for alt detaljsalg av bundne fiskeredskaper av hamp og bomuld:

1. For alle slags sildegarn, makrelgarn, trolldgarn og torskegarn av bomuldstraad samt bomuldsnot et tillæg av 15 % — femten procent.
2. For alle slags hampgarn (vaarsildgarn, torskegarn, seigarn, hampenot, seinot og laksenot) et tillæg av 25 % — fem og tyve procent.
3. For montering av sildegarn, makrelgarn etc. paa bankliner et tillæg av 25 % — fem og tyve procent —, og paa tjærede liner og manilla et tillæg av 20 % — tyve procent.

Undtat fra disse bestemmelser er færdigmonterte nøter (snurpenøter, landnøter og kilenøter m. v.).

Fra samme tid ophæves de under 6 februar d. a. fastsatte maksimalpriser for detaljsalg av bundne fiskeredskaper av hamp og bomuld.

Salg til høiere priser end de fastsatte maksimalpriser straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder, lov av 18 august 1914, jfr. lov av 23 juni 1916 og provisorisk anordning av 30 august 1916.

5 mars.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 5 mars,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 og provisorisk anordning av 30 august 1916 fastsættes for alt detaljsalg følgende maksimalpriser gjældende fra og med 10 mars d. a. for garnblaaser, kagger og manillataugverk til fiskebruk:

1. Garnblaaser.

65	tommers	kr.	10,00	pr. stk.
70	»	»	10,50	» »
75	»	»	11,50	» »
80	»	»	12,50	» »
85	»	»	13,50	» »

2. Sildegarnskaggger.

Kr. 15,00 pr. stk.

5 mars.

3. Manillataugverk.

Kr. 3,00 — tre kroner — pr. kg.

Salg til høiere priser end de fastsatte maksimalpriser straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder, lov av 18 august 1914, jfr. lov av 23 juni 1916 og provisorisk anordning av 30 august 1916.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

6 mars.

av 6 mars,

hvorved i medhold av § 4 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Mursten og taksten, av enhver art,

Kalk, brændt og læsket, samt

Gibs.

Bestemmelsen træder i kraft straks.

Lov

9 mars.

om ophevelse av magistratsembederne m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 23 februar 1917 saalydende:

§ 1. De nuværende magistrats- og raadstuskriverembeder i kjøpstæderne og ladestedene, hvad enten de er særskilte eller forenet med andre embeder eller bestillinger, ophæves.

§ 2. Magistratens befatning med de kommunale sakers forberedelse og iverksættelse bortfalder. De forretninger, som iøvrig hittil har hørt under magistraten eller raadstuskriveren, og som ikke nedenfor uttrykkelig er nævnt, overgaar i byer med egen byfoged til denne og ellers til politimesteren.

§ 3. I magistratens sted i kirketilsynet indtræder det i lov nr. 1 av 3 august 1897 § 45 nævnte medlem av formandskapet. Kongen kan bestemme, at en anden tjenestemand skal indtræde i magistratens sted som medlem av helseraadet (jfr.

9 mars. lov av 16 mai 1860 § 1) og av reguleringskommissionen (jfr. lov om bygningsvæsenet for landets byer utenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem av 27 juli 1896 § 1, bygningslov for Kristiania av 26 mai 1899 § 2, bygningslov for Bergen av 19 april 1899 § 3 og bygningslov for Trondhjem av 11 juni 1906 § 2), dog saaledes, at kommissionen selv altid vælger sin formand. Magistratens deltagelse i skolestyret (jfr. lov av 26 juni 1889 nr. 2 § 40), i havnestyret (jfr. lov av 10 juli 1894 nr. 1 § 4) og i fattigstyret (jfr. lov av 19 mai 1900 nr. 1 § 20 litra b) ophører, uten at noget nyt medlem indtræder i dens sted.

§ 4. I stedet for magistraten har skifteforvalteren i forening med vedkommende formandskap at beskikke overformyndere i kjøpstæderne (jfr. lovbokens 3—2—1, 4 og 5) eller de to ulønnede medlemmer av overformynderiet (jfr. lov om overformynderiet i Kristiania av 25 februar 1899 § 1) og overformynderrevisorer i kjøpstæderne og i ladesteder med særskilt overformynderi (jfr. lov om behandlingen av umyndiges midler av 28 september 1857 § 3). Ogsaa vergeeksaminationen (jfr. lovbokens 3—19—29) og de øvrige gjøremaal, som i love av 28 september 1857 og 25 april 1863 er tillagt magistraten med hensyn til bestyrelsen og forvaltningen av umyndiges midler, overgaar til skifteforvalteren.

§ 5. Beskikkelse av verger for umyndige (jfr. lovbokens 3—19—2) og av lagverge for ugift kvinde over 21 aar og for enke og hustru, som er separert eller skilt fra sin mand (jfr. lov av 27 mars 1869 § 3), foretages i kjøpstæderne av skifteforvalteren og overformynderne. Kuratorer for mindre-aarige (jfr. lovboken 3—19—34) beskikkes av skifteforvalteren og formandskapet. Opnævnelse av lagverge for en forsvundet persons hustru (jfr. lov av 12 oktober 1857 § 3) foretages av skifteforvalteren alene.

§ 6. De gjøremaal, som er tillagt magistraten efter lov om formuesforholdet mellem ektefæller av 29 juni 1888 § 33, jfr. § 32, og lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 § 27, overgaar til skifteforvalteren.

§ 7. Den bestyrelse og forvaltning av legater og stiftelser, som tilligger magistraten ifølge den ældre lovgivning, praksis eller konfirmerte statutter eller testamentariske bestemmelser, overgaar til skifteforvalteren, med mindre Kongen henlægger disse gjøremaal til en anden tjenestemand.

§ 8. De forretninger, som ved de statsborgerlige og kommunale valg er tillagt magistraten i kjøpstæderne og visse ladesteder med hensyn til førelse av mandtallet og iøvrig, overgaar til den tjenestemand, som Kongen bestemmer. Det samme gjælder med hensyn til magistratens førelse av mandtal ved

samlagsavstemninger og hans ledelse av disse avstemninger (jfr. 9 mars. lov om salg og skjænkning av brændevin m. v. av 17 mai 1904 § 6).

§ 9. Valg av forlikskommissærer i kjøpstæderne og lade-stedene (jfr. lov av 20 juli 1824 § 4) blir herefter at bestyre av den eller de tjenestemænd, som Kongen bestemmer.

§ 10. I magistratens sted har mandtalsføreren (§ 8) sammen med formandskapet at delta i istandbringelsen av mandtal over retsvidner og at foreta det særskilte utvalg av disse (jfr. lov av 28 august 1854 §§ 5 og 18 og lov av 8 juni 1907 nr. 4) og at delta i valg av medlemmer av handelsretten (jfr. lov av 20 december 1902 § 8), av haandverksretten (jfr. lov av 15 juni 1881 § 23) og av faste sjøretsmedlemmer (jfr. lov av 20 juli 1893 § 313). Paa samme maate har mandtalsføreren sammen med formandskapet og forlikskommissærene at avgi forslag til valg av lagrette- og domsmænd i straffesaker og sammen med bystyret at foreta det endelige valg av disse (jfr. lov om rettergangsmaaten i straffesaker §§ 45 og 46 og lov av 8 juni 1907 nr. 3).

§ 11. De i lov om salg og skjænkning av brændevin, øl m. v. av 17 mai 1904 §§ 21 og 34 omhandlede bevillinger til skjænkning og salg av øl, vin m. v. blir i kjøpstæderne at utstede av ordføreren eller av den tjenestemand, som formandskapet maatte bestemme.

§ 12. De forretninger, som med hensyn til utøvelsen av forskjellige næringsdrifter er tillagt magistraten i lov om handelsnæring av 16 juli 1907, lov om haandverksnæring av 25 juli 1913, lov om salg og skjænkning av brændevin m. v. av 17 mai 1904 og lov om adgang til at føre fartøi m. v. av 7 april 1906 § 16, blir herefter at utføre av den tjenestemand, som Kongen bestemmer.

§ 13. Førelsen av handelsregistrene overgaar i byer med egen byskriver til denne og ellers til den tjenestemand, som Kongen bestemmer.

§ 14. Opnævnelse av mandtalsførte retsvidner (jfr. lov av 28 august 1854 § 6) og førelsen av den i straffeprosesloven av 1 juli 1887 § 49 bestemte fortegnelse over lagrette- og domsmænd likesom tilsigelse av disse til de enkelte ting og retsmøter (jfr. straffeproseslovens §§ 60, 61 og 371) overgaar fra raadstuskriveren til den tjenestemand, som Kongen bestemmer.

§ 15. Vedkommende underdommer har at bestyre de skjøn, som er henlagt til raadstuskriveren, saasom efter lov om jords fredning av 16 mai 1860 § 42, vasdragsloven av 1 juli 1887 § 63, jfr. §§ 7, 9, 32—35, 38 og 64, og lov om anlæg av skytebaner med statsbidrag av 3 august 1897 § 5.

9 mars.

§ 16. De forretninger, valg og ansættelser av visse ombuds- og tjenestemænd, som forøvrig efter lovgivningens særlige bestemmelser henligger under magistrat og formandskap eller repræsentantskap, skal for fremtiden foretages av disse sidste myndigheter alene.

§ 17. Gebyrerne for de i § 11 omhandlede bevillinger for skjænkning og salg av øl, vin m. v. tilfalder vedkommende kommunekasse. Forøvrig tilfalder gebyrerne for de forretninger, som i magistratens og raadstuskriverens sted skal utføres av andre tjenestemænd, statskassen, medmindre anderledes av Kongen bestemmes.

§ 18. Tiden for denne lovs ikrafttræden fastsættes ved særskilt lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 9 mars 1917.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

Paragraf 102,3 i den ved kongelig resolution av 24 juli 1906 utfærdigede Almindelige norske Konsulatinstruktion skal lyde, som følger:

Utsendt konsul skal inden utløpet av hver juli maaned til Utenriksdepartementet avlægge regnskap over anvendelsen av den ham for det forløpne budgetaar tilstaaede kontorholdsgodtgjørelse. Hvad der ikke maatte være medgaat av denne, skal tilbakebetales statskassen.

Dog kan departementet bemyndige vedkommende til at overføre overskud eller underskud til følgende termin.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

Grænsen for den aarlige avgift, som i Nordre Frons herred, Kristians amt, blir at ilægge skjænk-

ning av øl, vin, frugtvin og mjød, fastsættes i medhold av § 28,1 i lov av 17 mai 1904 om salg og skjænkning av brændevin m. v. og i overensstemmelse med Nordre Frons herredsstyres beslutning i møte den 3 februar 1917 til 2000 — to tusen — kroner.

9 mars.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

1. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Ytre Rendalens herred i Hedemarkens amt i møte 29 juli 1916 fattede beslutning om nye almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet og om forskrift om anmeldelsespligt ved tuberkuløse sykes flytning.
2. De ved kongelig resolution av 27 oktober 1894 approberte almindelige sundhetsforskrifter for herredet ophæves fra den dag, da ovenomhandlede sundhetsforskrifter træder i kraft.

De nye sundhetsforskrifter m. v. er saalydende:

§ 1. Naar nogen agter at bygge eller flytte nogen husbygning, har han at melde dette for helseraadet.

§ 2. Ethvert beboelseshus, som herefter opføres, skal indeholde mindst 2 rum.

§ 3. Avstanden mellem vaaningshus og matbod paa den ene side og fjøs, stald, grisehus, privet eller andre uthus paa den anden side skal være mindst 8 meter.

§ 4. Grunden under beboelseshus skal være tør, vel avgrøftet og fri for tilsig. Matjorden skal være borttat, og huset skal sættes paa undermur av sten, forsvarlig tettet, av mindst 30 cm.s høide over jorden og med mindst 2 trækul.

§ 5. Beboelsesrum maa ikke være lavere end 2,25 meter mellem gulv og tak og maa være forsynt med et tilstrækkelig antal vinduer, hvorav mindst ett skal kunne aapnes. Gulvet skal være tæt og trækfrit. Gulvet skal være dobbelt i første etage. Hvor kokeovn benyttes i beboelsesrum, skal denne være forsynt med damphætte.

§ 6. For hvert bosted skal der findes et privet, der skal holdes rent. Det skal tømmes saa ofte, at ikke overfyldning finder sted. Ved paafylldning av jord, aske, kalk, sagmug eller lignende skal paasees, at ikke stank utbredes.

9 mars.

§ 7. Hester, kjø, faar, svin eller gjeter maa ikke ha tilhold i eller under vaaningshus.

§ 8. Fjøs, stall, grisehus eller privet maa ikke bygges saaledes, at tilsig derfra kan ske til vaaningshus, matbod, vandpost, brønd eller bæk, hvorfra der hentes mat eller drikkevand.

§ 9. I brønd eller bæk, hvorfra matvand hentes, maa ikke foregaa vask, spildes urenlighet eller foretages noget, som kan gjøre vandet urent. Det samme gjælder aa eller elv, medmindre vandmassen eller avstandens størrelse kan antages at ophæve de skadelige virkninger.

§ 10. Avfalls- eller gjødseldynger maa ikke være beboelseshus eller offentlig vei nærmere end 8 meter. Tilsig maa ikke ske til beboelseshus eller sted, hvorfra matvand hentes. Aadsler skal enten opbrændes eller nedgraves paa steder, som ligger fjernet fra bebygget grund, og hvorfra der ikke er vand-sig til bebygget grund, brønd, bæk eller elv, hvorfra drikkevand tages.

§ 11. Naar noget industrielt anlæg, der kan antages at virke paa nogen maate sundhetsskadelig, agtes istandbragt, skal planen forelægges helseraadet. Finder dette, at planen for anlægget vil bli farlig for den almindelige sundhet, maa dette ikke sættes iverk, før de paapecte mangler er avhjulpet.

§ 12. Bedærvede fødemidler maa ikke sælges som menneskeføde, heller ikke nærings- og nydelsesmidler, som for konserverings skyld er tilsat stoffe, som ansees skadelige for sundheten eller kan skjule, at vedkommende varer er bedærvet.

Bruksgjenstande, som indeholder giftige bestanddele og er farlige for sundheten, maa ikke forsælges.

Av forannævnte varer og gjenstande kan helseraadet forlange utlevert prøver.

§ 13. Utsalg og opbevaringssted for kjø, fisk, melk og andre næringsmidler maa stadig holdes rene og godt ventileret.

I utsalgsstedene er det forbudt at spytte paa gulvet. Tilstrækkelig antal spyttebakker skal paa saadanne steder forefindes.

Matvarer skal behandles pent og renselig. Indpakning av matvarer i avis eller urent papir er ikke tillatt. Næringsmidler skal ikke henligge utildækket, men beskyttes mot støv og urenhet. Gulvet i butikken skal vaskes mindst 3 ganger ukentlig. I alle utsalgssteder skal der være vaskestel med rent vand, saape og haandklæ. Spyttebakker skal tømmes og renses hver dag.

§ 14. Fødemidler, som har henstaat i hus, mens der i samme har forekommet smitsom sygdom, maa ikke avhændes uten helseraadets tilladelse. Det samme gjælder kjø, melk, uld eller andre dele av syke dyr; klær og andre gjenstande,

som har været benyttet av personer, som lider eller har lidt 9 mars.
av smitsom sygdom — herunder tæring — maa ikke brukes
av andre eller avhændes, førend de er rensset eller desinfisert
paa saadan maate, som helseraadet finder fyldestgjørende.

§ 15. Ved sygdomstilfælde blandt reisende paa skysssta-
tioner eller privathoteller skal verten søke opplysning, om syg-
dommen er av smitsom art, og i saa fald eller i tvilstilfælde under-
rette helseraadets ordfører.

§ 16. Tuberkuløse syke har, før flytning foretages, at
anmelde denne til helseraadets ordfører.

§ 17. Barn eller andre personer maa ikke tages i for-
pleining fra utenbygds steder, medmindre de har attest for ikke
at lide av akut smitsom sygdom.

§ 18. Barn og unge mennesker, der benyttes til gjætere
og skyssgutter, skal beskyttes mot regn og kulde med passende
klær.

§ 19. Befindes bebodd hus ved mangel paa lys, ved
mangelfuld luftveksling, ved fugtighet, urenhet eller overfyld-
ning av beboere at være sundhetsskadelig, kan helseraadet forby
husets benyttelse, indtil de forefundne mangler er avhjulpet.

§ 20. Det paaligger helseraadets medlemmer efter evne
at bidra til, at foranstaaende bestemmelser blir overholdt, og i
tilfælde anmelde overtrædelsen til politiet gjennom helseraadets
ordfører.

§ 21. Helseraadet har i visse tilfælde adgang til at til-
stede avvikelser fra ovenstaaende forskrifter.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommis-
sioner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa neden-
staaende av herredsstyret for Sørfjords herred i Tromsø
amt i møte 10 juni 1916 fattede beslutning om almindelige
forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet
inden herredet:

§ 1. Opførelse eller flytning av beboelseshus eller fjøs-
bygning skal altid anmeldes til nærmeste medlem av helse-
raadet, som pligter at paase, at følgende regler overholdes:

a. Mindste avstand fra beboelseshus til fjøsbygning eller
vandhus skal være 8 meter.

b. Fra grunden under beboelseshus maa matjorden være
fjernet; i fornødent fald maa den ogsaa avgrøftes. Huset

- 9 mars. skal opføres paa forsvarlig og tæt grundmur, som intet sted maa være lavere over grunden end 30 cm.
- c. Hvor der ikke er kjelder, skal muren være forsynt med mindst 2 motstaaende forsvarlige trækul.
 - d. I beboelsesrum skal høiden fra gulv til loft eller tak være mindst 2 meter, i loftsrum, som benyttes til soverum, mindst 2 meter fra gulv til mønsaas.
 - e. Gulvet i nederste stokverk skal være dobbelt (det øverste av pløiede bord) og med tør fast fyld eller pap imellem.
 - f. I alle beboelsesrum skal der være mindst 1 slagvindu, som er let at aapne.
 - g. Benyttes kokeovn i beboelsesrum, maa den være forsynt med damphætte eller anden virksom indretning til at lede dampen ut i fri luft.

Bestemmelserne i denne paragrafs c, f og g skal ogsaa være efterkommet for ældre bygningers vedkommende inden 1 aar efter disse forskrifters ikrafttræden. Herfra kan helse-raadet tilstede avvikelser, særlig hvor uformuenhet gjør det uoverkommelig at efterkomme paabudene.

§ 2. Til enhver bebyggelse skal der være ordentlig privet (vandhus), som maa tømmes saa ofte, at ikke overfyldning sker. Det maa ikke ha tilsig til steder, hvorfra drikke- eller vaskevand tages, og ikke lægges alfarvei nærmere end 8 meter. Ved bygninger og paa steder, hvor der ofte samles mange mennesker (kirker, skoler, fabrikker, handelssteder o. l.), er eierne forpligtet til at opføre for publikum tilgjengelige, tilstrækkelige og forsvarlige priveter, som maa vaskes saa ofte det fornødiges og mindst 1 gang i uken. Disse priveter maa være opført inden 1 aar, efterat disse regler er traadt i kraft.

Nærmere anvisning paa, hvad der forlanges, forat privetene skal ansees for tilstrækkelige og forsvarlige, gives av helseraadets ordfører.

§ 3. I beboelsesrum, som benyttes til utleie, maa der ikke indlosjeres flere mennesker, end at der blir mindst 6,5 m.³ luft for hver person. Ved mere tilfældig og kortvarig utleie, f. eks. midlertidig anlægsarbeide, gjælder ikke saadan begrænsning av rummet. Denne midlertidige frist maa ikke overskride 10 maaneder.

Helseraadet kan forby beboelse og benyttelse av rum, som av mangel paa lys og luft, ved fugtighet, urenlighet eller lignende findes skadelige for sundheten, indtil manglene er rettet.

§ 4. Kreaturer maa ikke huses under samme tak som mennesker.

§ 5. Hvor forholdene er saa trange, at man er nødt til

at ha melk og andre matvarer inde i beboelsesrum, maa de 9 mars.
bedst mulig beskyttes imot støv og fluer.

§ 6. Avfald fra husene og anden urenlighet maa ikke kastes utenfor dørene eller langs veggene, men maa anbringes paa bestemte steder i mindst 8 meters avstand fra beboelseshus eller alfarvei, og der maa sørges for, at de ikke utbreder stank, og at derfra ikke er tilsig til vei, beboelseshus eller vandtak.

§ 7. Bæk, brønd eller opkomme, hvorfra drikkevand tages, maa ikke ved vask eller paa nogensomhelst maate forurenses. Brønder maa holdes rene og bør helst være stensat og cementert. De maa ha en kant omkring, saa ikke overvand kan rinde ned deri, samt være overbygget.

§ 8. Enhver bedrift, der kan forurense luften eller utbrede stank, er underkastet helseraadets nærmere tilsyn, og er vedkommende forpligtet til at etterkomme givne paabud.

§ 9. I butikker og andre steder, hvor meget folk færdes, skal gulvet hver dag vaskes eller renskrubbes med kost eller svaber. Tørfeining er forbudt. Der skal være tilstrækkelig med spyttebakker, som maa tømmes og rengjøres hver dag. I saadanne lokaler skal der altid være opslaat iøinefaldende plakater med mindst 2 cm. høie bokstaver om, at spytning paa gulvet er forbudt.

Den, som sælger matvarer, har at paase, at varerne er rene. Saadanne, som kan nydes uten videre tilberedning, maa kun opbevares i tette beholdere med lok, skuffer, skap eller hylder med dør for (helst glasdør) og ikke sammen med ting, som kan meddele dem daarlig lugt eller smak. Fødevarer maa ikke indpakkes i aviser eller andet urent papir. Helseraadet eller dets ordfører kan forby salg av utskjæmte eller sundhetsfarlige varer og kan naarsomhelst fordre utlevert prøver derav til undersøkelse og kan i tilfælde, la det tilintetgjøre paa eierens bekostning.

Utsalgs- og opbevaringssted for matvarer maa ikke brukes som beboelses- og soverum. Der skal ved saadanne utvalg findes vaskestel, saape og haandklær, saa betjeningen ofte kan vaske henderne.

§ 10. Skolelærerne pligter at paase, at barn, der lider av skurv, skabb eller akut smitsom sykdom, ikke gives adgang til skolen, før sykdommen er ophørt. Ingen maa ta nogen med akut smitsom sykdom til forpleining eller i losji for mer end ganske kort tid uten helseraadets tilladelse.

§ 11. Lik maa ikke henstaa ubegravet i likhusene lenger end høist nødvendig.

§ 12. Helseraadets medlemmer pligter i den utstrækning, der er adgang til, at paase, at disse forskrifter og de i kraft

9 mars. av dem lovmedholdelig fattede bestemmelser efterfølges, og skal anmelde overtrædelser til ordføreren, der da om nødvendig skal gjøre politiet opmærksom paa forholdet og faa det fornødne utført for vedkommendes regning eller foranledige paatale.

§ 13. Lempninger i disse forskrifter kan under særlige omstændigheter indrømmes.

§ 14. Et eksemplar av disse forskrifter skal altid findes hos helseraadets medlemmer og i de 3 første aar være opslaat paa et iøinefaldende sted i alle butikker, skoler, forsamlingshus og postaapnerier. Kommer eksemplaret bort, eller blir det ødelagt, skal vedkommende straks henvende sig til ordføreren og faa et nyt.

Disse opslaatte forskrifter maa ikke skjules av andre opslag.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Kraakstads herred, Akershus amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 21 juli 1911, hvorved det i førstnavnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

Den i lov om erhvervelse av fjeldstrækninger av 27 august 1915 omhandlede grænse for koncessionsfri erhvervelse av fjeldstrækning nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Gols herred, Buskeruds amt, til 20 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Tønsets herred, Hedemarkens amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 17 mars 1911, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Etnadalens herred, Kristians amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 31 december 1910, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Hitterdals herred, Bratsbergs amt, til 50 ha., og kongelig resolution av 19 januar 1917, hvorved de ovennævnte grænser blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Bykle herred, Nedenes amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 24 april 1914, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., opheves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Dybvaaags herred, Nedenes amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 23 august 1913, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., opheves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

- I. De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Laudals herred, Lister og Mandals amt, til 10 ha.
 - II. I medhold av ovennævnte lovs § 1 bestemmes for samme herred, at lyng- og heiestrækninger og andre skogbare utmarksstrækninger, som er høvelige til barskogavl, skal indgaa under skoggrund.
 - III. Disse bestemmelser træder i kraft straks.
-

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsattes i medhold av samme lovs § 5 for Vemundviks herred, Nordre Trondhjems amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 2 februar 1912, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

I medhold av § 5 i lov om innskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Stange herred, Hedemarkens amt, i møter den 10 februar og 5 mai 1913 besluttede skogbrandsregler for herredet, — dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandkredser:

Nr. 1 begrænses mot syd og øst av Eidsvold og Nordre Odalen, mot nord av veien Espen—Gammelsagen—Odalens grænse og mot vest av Mjøsen.

Nr. 2 begrænses mot syd av veien Espen—Gammelsagen—Odalens grænse, mot øst av Romedal, mot nord av Romedals grænse til Linderudsjøen, derfra gaar grænsen efter Linderudsjøen og Vikselven ned i Viksviken, hvorfra den følger Mjøsen sydover til Espen.

Nr. 3. Grænsen følger fra hovedveien ved Vik Vikselven og Linderudsjøen opover til Romedals grænse, følger saa denne nordover til veien Lindstad—Gillerud, følger siden denne vei til hovedveien ved Stange st., hvilken vei den følger sydover til Vikselven ved Vik.

Nr. 4. Grænsen følger hovedveien nordover fra Vikselven ved Vik til Stange st., følger derfra bygdeveien Stange st.—Gillund til Gillundstranden, følger siden Mjøsen sydover forbi Hamnesodden og derfra nordover til Viksviken og Vikselven opover til hovedveien ved Vik.

Nr. 5. Grænsen følger Romedals grænse fra Lindstad til Vangs grænse, følger siden denne til Akersviken, følger Akers-

9 mars. viken og Mjøsen sydover til Gillundstranden og følger derfra bygdeveien Gillund—Lindstad til Lindstad.

§ 2. Herrestyret vælger for herredet en brandchef med suppleant og for hver brandkreds en kredsforstander med suppleant.

De valgte er pligtige til at fungere for et tidsrum av 3 aar, men kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert. Finder herrestyret, at nogen av de nævnte funktionærer er uduelig eller skjødesløs i utførelsen av sit hverv, kan det naarsomhelst avskedige vedkommende og vælge en ny i hans sted.

§ 3. Brandchefen har overledelsen av slukningsarbeidet. Han har i den anledning i skogbrandstilfælde straks at indfinde sig paa brandstedet.

Kredsforstanderen har at holde øie med, at bestemmelserne i lov om innskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, ikke overtrædes samt at anmelde mulige overtrædelsestilfælde for paatalemyndigheten. Han har, saasnart han blir vidende om, at skogbrand er opstaat i hans kreds, at varsle brandchefen og ved utsendt budstikke eller paa anden hensigtsmessig maate hurtigst mulig at indkalde mandskap samt begi sig til brandstedet og begynde slukningsarbeidet. Anser han det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige kredsforstandere for at faa indkaldt mandskap ogsaa fra disses kredser. Er brandchefen ikke tilstede, fører den kredsforstander, inden hvis kreds branden er opstaat, overledelsen.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom inden herredet er i tilfælde av skogbrand pliktig til efter tilsigelse av brandchef eller kredsforstander uopholdelig at skaffe følgende mandskaper i forhold til matrikelskylden:

For eiendom fra	3 mark til og med	5 mark	1 mand
»	»	»	5 » —»— 10 » 2 »
»	»	»	10 » —»— 15 » 3 »
»	»	»	15 » —»— 20 » 4 »
»	»	»	20 » —»— 30 » 5 »

o. s. v. i samme forhold.

Disse mandskaper har vedkommende eier efter brandchefens eller kredsforstanderens nærmere bestemmelse at forsyne med fornødne redskaper, saasom øks, spade, hakke eller bømme samt yde kost og betaling i 1 døgn. Benyttes mandskapene længer, betales de efter bestemmelsen om betalingen til mandskap i § 13.

Er eieren utenbygdsboende, har han for kredsforstanderen at opgi et bekvemt sted inden herredet, hvor tilsigelse av vedkommende mandskaper kan finde sted.

§ 5. Foruten de i foregaaende paragraf omhandlede 9 mars. mandskaper er enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, forsaavidt han ikke er hindret ved lovlig forfald, pliktig til efter tilsigelse fra brandchefen eller kredsforstanderen at møte paa brandstedet, medhavende forhaandenværende redskaper som i § 4 nævnt og delta i slukningsarbeidet.

§ 6. Mandskap, som er tilsagt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, medmindre tilladelse er git av overlederen.

Antages ilden at være slukket, utvælger overlederen mandskaper, som efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi.

Forinden mandskapene dimitteres, bør overledelsen søke indhentet saavidt mulig nøiagtig opplysning om, hvordan ilden er opstaat.

§ 7. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan overlederen uten hensyn til insigelse fra eierens eller brukerens side fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige forføyninger. Dog bør han, forinden der skrides til alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadføre sig med kredsforstandere eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver av herredets indvaanere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til derom snarest mulig at underrette kredsforstanderen.

§ 9. Herredsstyret kan bestemme, at der i tidsrummet fra og med 15 mai til og med 15 september paa hensigtsmæssige steder i herredet skal holdes vakt, likesom det kan beslutte anlæg av telefonledning til vaktstedene. Den nødvendige instruks for vekten utfærdiges av herredsstyret.

Herredsstyret kan likeledes anskaffe slukningsredskaper, der opbevares paa bekvemme steder i distriktet. Kredsforstanderen har at føre tilsyn med, at disse redskaper til enhver tid er tilstede og tilgjengelige for øiemedet.

§ 10. I tiden fra og med 15 mai til og med 15 september maa brandchefen og kredsforstanderne med suppleanter ikke samtidig foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for stedfortrædere, som godkjendes av herredsstyret.

§ 11. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende overleder at avgi til herredsstyret indberetning, indeholdende opplysning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, og om hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger, samt om hvad der forøvrig kan antages at være av interesse.

9 mars. § 12. Overlederen her at avlægge regnskap over de ifølge nærværende regler paaløpne utgifter efter en ham av herredsstyret meddelt instruks.

§ 13. Brandchefen og kredsforstanderne erholder en godtgjørelse av kr. 6,00 for hvert døgn eller del derav, de i stillings medfør oppholder sig i marken, hvorhos de av herredsstyret kan tilstaaes erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

Mandskap, som er fremmøtt i henhold til tilsigelse efter § 5, tilstaaes en betaling av kr. 4,00 pr. døgn eller del derav, som det deltar i slukningsarbeidet.

§ 14. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter forskytes av herredskassen mot senere utligning paa herredets skogeiendomme efter et av herredsstyret paa forhaand for hver enkelt eiendom fastsat forholdstal.

§ 15. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 16. Nærværende regler træder i kraft den 1 april 1917.

9 mars.

Kongelig resolution

av 9 mars.

I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 29 fastsattes som tillæg til høieste resolution av 18 april 1900 og kongelig resolution av 2 december 1909 om forbud mot bruk av kastenot og drivgarn paa en strækning ved utløpet av Tanaelven, Finmarkens amt, nedennævnte regler angaaende fisket sammesteds av siil med siilnøter:

1. Fisket maa ikke begynde før den 15 juli.
2. Paa strækningen fra Skarvberget til Grønnesodden (Siilsanden) maa fisket kun foregaa i et tidsrum av høist 4 timer ved hvert lavvand (fjære) og i intet tilfælde over 7 timer i et døgn.
3. Paa strækningen Glathellen til Bratberget (Grønnesbugten) maa fisket kun foregaa i et tidsrum av høist 4 timer ved hvert høivand (flo) og i intet tilfælde over 7 timer i et døgn.
4. Paa andre end de i post 2 og 3 nævnte steder inden de i resolutionen av 18 april 1900 bestemte granselinjer maa siilfisket med not indtil videre ikke foretages. Dog skal det være tillatt paa 10 forskjellige dage pr. sæson at foreta prøvefiske for at finde nye fangstpladser. Men dette fiske maa kun foregaa under nærvær av vedkommende

fiskeriopsynsmand, som derfor i betimelig tid forut maa 9 mars. erholde fornøden underretning, og som for sit fremmote oppebærer kr. 4,00 pr. dag, der betales paa stedet av den eller de rekvirerende noteiere.

5. Foranførte bestemmelser er gjældende ogsaa for det siilfiske, der foregaar efter den 31 juli.
6. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

I medhold av lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket lodde i en hvilken-somhelst tilberedningsform.

Overtrædelse av denne bestemmelse straffes efter straffelovens § 339,2, forsaavidt ikke andre og strengere straffebestemmelser finder anvendelse.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

9 mars.

av 9 mars.

I medhold av lov av 18 august 1914 bestemmes:

- I. For salg saavel inden landet som til utlandet gjælder følgende maksimalpriser for fiskevarer av beholdning den 18 august 1916 (jfr. kongelig resolution av sidstnævnte dag, dens punkt II, 2 og punkt VI).

1. Saltfisk:

a) Torsk	kr. 85,00 pr. 100 kg.
b) Lange	» 90,00 » 100 »
c) Brosme	» 75,00 » 100 »
d) Sei og hyse	» 70,00 » 100 »

2. Klipfisk:

a) Torsk og lange	kr. 160,00 pr. 100 kg.
b) Brosme	» 135,00 » 100 »
c) Sei og hyse	» 100,00 » 100 »

3. Tørfisk:

a) Rundfisk og rotskjær av torsk	kr. 225,00 pr. 100 kg.
b) Lange	» 200,00 » 100 »

9 mars.

c) Sei og hyse	kr. 160,00 pr. 100 kg.
d) Runde brosmer	» 125,00 » 100 »
e) Flekkede —	» 175,00 » 100 »

4. Saltsild:

a) Fetsild	kr. 100,00 pr. td. à 100 kg.
b) Storsild	» 100,00 — 110 »
c) Vaarsild	» 85,00 — 110 »

II. Den ved kongelig resolution av 18 august 1916, dens punkt V, fastsatte maksimalpris for saltfisk av torsk, levert Lofoten 57 $\frac{1}{2}$ øre pr. kg. gjælder ved levering hvorsomhelst mellom Trondhjemsfjorden i syd og grænsen mellom Tromsø og Nordlands amter i nord.

III. Foranstaaende bestemmelser og bestemmelserne om maksimalpriser i kongelig resolution av 18 august 1916 gjælder ikke for salg i smaat til indenlandsk forbruk.

IV. Provianteringsdepartementet bemyndiges til at fastsætte maksimalpriser for salg i smaat av alle slags fiskevarer, saavel av fangst før 18 august 1916 som av senere fangst.

V. Salg til høiere priser end de foran fastsatte straffes efter nævnte lov av 18 august 1914, jfr. lov av 23 juni 1916.

VI. Disse bestemmelser træder i kraft straks.

9 mars.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 9 mars,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 og kongelig resolution av 9 mars 1917 fastsættes følgende maksimalpriser for fiskevarer av saavel gammel som ny fangst ved salg i smaat til indenlandsk forbruk:

1. Saltfisk, hvorunder ogsaa letsaltet og lakesaltet fisk:

a) Torsk, lange og brosme . . .	70 øre pr. kg.
b) Sei og hyse	55 » » »

2. Klipfisk:

Torsk og lange	kr. 1,20 pr. kg.
Brosme	» 1,00 » »
Sei og hyse	» 0,85 » »

3. Tørfisk:

Torsk og lange rotskjær	kr. 1,50 pr. kg.
— » — rund	» 1,25 » »
Sei, hyse, brosme rotskjær og rund . . .	» 1,00 » »

4. Saltet rogn av torsk kr. 0,50 pr. kg. 9 mars.
 —»— » sei og lange » 0,42 » »

5. Tran av enhver slags og sildolje samt
 torskemel, sildemel og levermel
 de samme priser som fastsat ved kongelig
 resolution av 18 august 1916.

6. Saltet sild:

a. Vaarsild	kr. 0,46 pr. kg.
b. Storsild	» 0,55 » »
c. Fetsild	» 0,60 » »
d. Islandssild	» 0,60 » »

Undtat fra foranstaaende bestemmelser er:

a. De fiskevarer, som ved Statens foranstaltning tilføres det
 indenlandske marked. For disse varer gjælder fremdeles
 de av Provianteringsdepartementet i rundskrivelse av 1
 november 1916 fastsatte maksimalpriser.

b. Apotekenes salg av tran til medicinsk bruk.

Salg til høiere priser end de foran nævnte maksimalpriser
 straffes efter lov av 18 august 1914 (jfr. lov av 23 juni 1916).

Disse bestemmelser træder i kraft straks.

Rettelse.

Som utgivelsesdatum for Lovtidende nr. 12 for iaar (s. 165) er
 anført 2 mars istedenfor rettelig 5 mars.

Utgiver: Byraachef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.